

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie M.K. uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 18 marca 2025 r.

kwestii pozostawienia bez rozpoznania skargi wniesionej przez prokuratora - na wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 12 grudnia 2024 r., sygn. II AKa 60/23 uchylający wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 13 grudnia 2022 r., sygn. III K 425/21 m.in. w zakresie dotyczącym M.K. i przekazujący sprawę w tej części do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji - wobec jej cofnięcia przez prokuratora,

na podstawie art. 431 § 1 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

pozostawić bez rozpoznania cofniętą przez prokuratora skargę, uznając, że nie zachodzą przyczyny wskazane w art. 439 k.p.k. lub art. 440 k.p.k.

UZASADNIENIE

Prokurator wniósł skargę na wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 12 grudnia 2024 r., sygn. II AKz 60/23 na niekorzyść oskarżonego M.K.

w części dotyczącej uchylenia wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 13 grudnia 2022 r., sygn. III K 425/21 w zakresie uniewinnienia tego oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu i przekazania jego sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, zarzucając sprzeczność w treści orzeczenia sądu odwoławczego polegającą na wskazaniu w wyroku, że uchylenie zaskarżonego wyroku dotyczy również oskarżonego M.K., przy braku przywołania pkt 16 wyroku sądu pierwszej instancji jako podlegającego uchyleniu, co uniemożliwiało wykonanie wyroku sądu odwoławczego.

W dniu 24 stycznia 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo prokuratora Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże w Szczecinie, w którym zawarto oświadczenie o cofnięciu skargi na wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 12 grudnia 2024 r., sygn. II AKa 60/23 wobec wydania przez ten Sąd w dniu 15 stycznia 2025 r. postanowienia o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej, której to skarga dotyczyła.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wobec dopuszczalnego (art. 431 § 1 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k.) i procesowo uzasadnionego (art. 432 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k.) cofnięcia przez prokuratora skargi - wniesionej przez niego - na niekorzyść oskarżonego na wyrok sądu odwoławczego, należało skargę pozostawić bez rozpoznania.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]

